

KUKA ANTAA TUKENSA?

Sisäasiainministeriön menoarviota käsiteltäessä annettua IV Duuman surkean kuuluisaa lausumaa liberaalinen lehdistömme tulkitsee niin, että „hallitus toimii ikään kuin tyhjiössä”. „Hallituksella ei ole maassa muita ystäviä kuin apurahaa saavat lehdet ja niin ikään apurahaa saavat pienet politikoitsijain kuppikunnat, jotka ovat uskollisia vain niin kauan kuin raha-avustusta jatkuu.”

Tämä on „vakavan”, professorimaisen „Russkije Vedomostin” mielipide, joten leikki pois!

„Hallitus on täysin eristettynä eikä saa kannatusta edes muodostamiltaan poliittisilta ryhmiltä.” Tämä on „Retshin” mielipide.

Lienee vaikeata löytää senkaltaisen penikkamaisuuden näytteitä, jota ilmenee näissä liberaalisen leirin professorien, asianajajain, kirjailijain ja kansanedustajain järkeilyissä. Onpa totta tosiaan parantumaton parlamentaarista kretinismiä maassa, jossa, „luojan kiitos, ei ole parlamenttia”!²⁶⁵

Tyhjiössä, niinkö te sanotte?

Mutta ettekö te, herrat professorit ja kansanedustajat, ole kuulleet yhdistyneen aateliston neuvostosta? että se tukee hallituksen politiikkaa? että satakunta miljoonaa desjatiinaa parhainta maata Venäjän parhaimmilla alueilla on tilanherrain luokan hallussa? että kaikki tärkeimmät siviili- ja sotilasvirat kuuluvat samalle luokalle? että saman luokan keskuudesta ovat sokeri- ynnä muut rahakuninkaat?

Ettekö ole kuulleet? Oi teitä viisaita liberalismiin valtiomiehiä!

Hallitus on täysin eristettynä, sillä ei ole maassa ystäviä, niinkö te sanotte?

Entä te sitten, herrat? Olettehan te yhdessä progressistien ja lokakuulaisten kanssa vieneet läpi sisäasiainministeriön menoarvion!

Kuvitelkaahan mielessänne, että on tuttuja miljonäärejä, jotka antavat helposti rahaa kuinka paljon hyvänsä esittäen samalla „toivomuksia”, jotka eivät sido ketään. Eivätkö herrat ole sitä mieltä, että meillä olisi oikeus nimittää näitä miljonäärejä ystäviksemme ja että me emme tuntisikaan olevamme (miljoonamiesten seurassa) „eristettyinä”.

Mutta lausumallanne te annoitte hallitukselle aineellisen tuen lisäksi vielä suurta *aatteellista* tukea. Tämä on hyvin tärkeää, älkääkä luulko, että antaisimme teidän kiertää yleisön edessä tämän teille arkaluontoisen kysymyksen.

Mistä Duumassa kiisteltiin? Myönnettäköön rahat ja samalla esitettäköön toivomus... poliisin uudistamisesta ja „oikeusjärjestyksen normaalirajoista”, nationalistit sanoivat. Myönnettäköön rahat, mutta esitettäköön toivomus perusteellisten tai laajojen uudistusten toimeenpanemisesta, lokakuulaiset sanoivat ja *lisäsivät* olevansa ehdottomasti *vastavallankumouksellisen* nationalismin ja shovinismien kannalla.

Ja sitten kaikki liberaalit tekivät silmänkääntötempun: he vaikenevat lisäyksestä, mutta ovat ihastuksissaan „perusteellisten uudistusten” vaatimuksen johdosta! Sitä vain puuttui, että jonkin ratkiviisaan likvidaattorin kehoituksesta heidän luettelonsa olisi lisätty „yhdistymisvapaus ja maankäyttölainsäädännön uudistaminen”...

Maaorjuuttaja-tilanherrat kannattavat taantumusta. Porvaristo kannattaa uudistuksia. „Lausumallaan” se antoi hallitukselle moraalisen iskun. Mutta *samalla* tämä porvaristo antoi moraalista *tukea* hallitukselle tähdentämällä omaa vastavallankumouksellisuuttaan! Ja *tällaisella* tuella on sata kertaa tehokkaampi ja tuntuvampi merkitys kuin kymmenillä „moraalisilla” iskuilla.

„Historiallinen” Duuman lausuma on sadannen kerran vahvistanut todeksi, että kesäkuun kolmannen päivän järjestelmä²⁶⁶ on ajautunut umpikujaan. Ja pysytellessään mainitulla kannalla porvaristo on voimaton pääsemään ulos siitä. Historian kokemus opettaa meille, että porvaristo

-saattaa vuosikymmeniä haaveilla uudistuksista, kitua umpikujassa ja sietää Purishkevitchien iestä, ellei koita nimenomaan sellainen kriisin selvitys, jota liberaalit torjuvat ja karttavat.

*„Pravda“ № 127,
kesäkuun 5 pnä 1913*

*Julkaistaan
„Pravda“ lehden tekstin mukaan*
